

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia

Bat la porți, și ele se deschid, iar Eu, Domnul, intru în grădina cuvântului Meu. Intru cuvânt, și străjerii Mă iau și Mă așează în carte, și Mă așează pe masă în mijlocul poporului Meu, ca să-l întăresc pe el și să Mă fac cu el sărbătoare de Duh Sfânt peste pământ. Amin, amin, amin.

Mă așez peste tine cuvânt, poporul Meu Ierusalim. E zi de odihnă a trupului, că tu ești în trup, și Eu te așez să lucrezi cu duhul, fiule. Trupul tău este istovit și ar da să se odihnească, dar sfinții și îngerii Mă așteaptă să ies cu tine și să vină mulțimile la izvor, și tu să scoți apă și să le dai. Eu cât am stat pe pământ numai așa am lucrat. N-am lucrat că așa am voit Eu, ci am lucrat că așa a voit Tatăl, Cel ce M-a trimis să lucrez. El nu M-a trimis să fiu și atât, ci M-a trimis să lucrez. Amin.

Eu, poporul Meu, te-am făcut pe tine ca să fii trimisul Meu peste pământ și să lucrezi, fiule, nu să fii, și atât. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, și tu ești poporul Meu, și dacă este așa, tu trebuie să lucrezi, și să semene lucrarea ta cu lucrarea Mea, căci și Eu semăn cu Tatăl, poporul Meu. Eu ți-am spus ție că te-aș dori să fii fără de sarcini ca să Mă mângâi cu tine, că Eu sunt fără mângâiere de pe pământ. Eu am voit să vă cruț pe voi de dureri și de sarcini, fiilor, și să stau numai într-o slavă cu voi peste pământ, numai într-o dragoste între Mine și voi. Cuvântul dragostei Mele dacă n-ar fi mereu peste voi, voi v-ați răci de Dumnezeu, fiilor. Uitați-vă la lume, ce este ea. Uitați-vă la omul din lume că n-are timp de Dumnezeu, ci numai de el și de duhul rău are timp omul, și așa se scoală și așa se culcă, iar dragostea Mea în el nu are loc, nu are cuvânt, măi copii. Eu însă pe voi v-am ales dintre oameni și v-am deprins să Mă iubiți, ca să vă fie bine pe pământ, și pământului să-i fie bine de la iubirea voastră pentru Mine.

O, poporul Meu, o, fiilor, faceți-L pe Dumnezeu peste pământ, că aceasta este ceea ce nu se va lua de la voi. O, fiilor, faceți lumea să-L vadă pe Dumnezeu și să se deprindă să-L iubească pe El. Dar faceți-L pe Domnul peste voi și între voi din zori și până în zori, ca să aveți ce împărți peste pământ în zilele Mele cu voi, copiii ai Ierusalimului nou. O, Eu v-am pus nume cum nu mai este în cer sau pe pământ, fiilor, și vi l-am dat să-l aveți și să-l purtați pe pământ și să înnoiți pământul sub acest nume, iar Eu să stau între voi și să le fac pe toate noi prin voi. Am luat din cer toate darurile cele pentru vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și le-am pus peste voi ca să fiți din cer, iar Eu să stau în mijlocul vostru și să fac totul nou, că scris este în cartea cea pentru sfârșit de timp, și așa este scris: *«Am văzut cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, venind din cer, și pe Cel ce ședea pe tron; și El zicea: noi le fac pe toate»*. Amin.

O, poporul Meu, toate darurile cele pentru ziua venirii Mele cu sfinții, toate le-am pus peste tine ca să te fac cale a Mea de la cer la pământ și să vin și să Mă odihnesc cu Tatăl și cu sfinții în lucrarea Mea cu tine pe pământ. Ți-am spus din vreme că vor veni noroade până la acest munte de har ca să ia din legile Domnului, că scris este: *«Vor curge popoare spre Domnul ca să învețe căile Lui, căci din Sion va ieși legea, și Cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim»*. Amin.

O, poporul Meu, ți-am pus nume mare, fiule. Nu mai este pe pământ nume ca al tău, că e din cer numele tău, și ceea ce a fost iarăși este, și este din cer. Te-am numit Sionul Meu, muntele din care se revarsă peste pământ legile vieții, căile vieții, poporul Meu. Te-am numit Ierusalim nou, că am luat din cer și am adus peste tine venirea Mea, calea Mea de la cer la pământ. Izvorul cuvântului Meu curge din Mine peste pământ de aici, din locul în care te-am așezat Eu pe tine, din grădina în care M-am așezat Eu cu voi, copiii care-Mi stați la gura izvorului Meu ca să-l luați și să-l dați celor însetați, că nu e om pe pământ care să mai aibă apă, fiilor, și e ars omul de sete

și nu mai găsește pe nicăieri să bea. Dar Eu am pus în vas și am strâns ca să fie, și apoi Mi-am făcut loc peste pământ cu voi și am scos din vas și am stropit pământul, și el a odrăslit din loc în loc, și Eu Mi-am făcut popor nou și ies cu el în calea omului și îl îmbiu pe om la izvor ca să bea și să știe că este Dumnezeu pe pământ ca și în cer. Amin, amin, amin.

Am avut un vas în care M-am strâns ca să fiu pe pământ în vreme de secetă și am lăsat apa pe pământ, și vasul l-am luat și l-am dus la Tatăl, ca să vadă Tatăl lucrul Meu și să l-l dau Lui după ce pe toate le-am supus pe pământ. Am avut pe trâmbița Mea din care am suflat pe pământ cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp.

O, Verginico, Îmi iau iarăși trâmbița și grăiesc prin ea, că e sărbătoarea ta în cer și pe pământ, în mijlocul poporului sfânt. Tu ai fost și ești trâmbița Mea din care Eu am sunat mai înainte de venirea Mea ca să pot veni apoi pentru tot omul de pe pământ, și așa am făcut. Era zi de duminică atunci când tu te-ai născut trup pe pământ, și a fost ziua aceea ziua bucuriei Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Care Și-a făcut apoi cuib în pieptul tău, în trupul tău, Verginico, vreme de douăzeci și cinci de ani. O, și cât te-am pregătit până ce am ieșit Eu în ușa cortului tău și am grăit din Mine și din tine cuvântul Meu peste pământ! O, și prin câte cuptoare te-am trecut ca să te fac aur lămurit, Verginica Mea! Iar acum tu ești cu cerul cel nevăzut și Eu te fac cuvânt înaintea Ierusalimului, în mijlocul căruia Eu stau și lucrez din Tatăl facerea din nou a lumii. Amin, amin, amin.

– *Slavă îndelungii Tale răbdări și lucrări, Doamne și Fiule al Tatălui, că ai avut atâta răbdare în mine în toată vremea trupului meu căutând după om, după oaia Ta pierdută, Doamne. Dar oile s-au corcit de tot, și Tu n-ai mai găsit oi pe pământ acum, la venirea Ta, și în loc de oaie este altceva, Doamne, de nici moșii și strămoșii nu-și mai cunosc satele și rudele atunci când au zilele lor de pomenire și de umblare pe pământ. Și de n-ar fi cerul să-i mângâie pe ei, ar sta numai în lacrimi până și dreptii Tăi, Doamne.*

Și, iarăși, slavă Ție că mă bucuri, și că Te bucuri să grăiesc eu cu poporul Tău de azi, căci aceștia fără să mă fi văzut mă iubesc și mă mângâie și îmi aduc ruga lor ca să mă fac eu mijlocitor lor înaintea Ta, Doamne. O, să fi avut și eu din cei dintâi, să fi intrat și dintre ei în Canaan, Doamne! Să fi avut dintre ei ca să fi grăit acum cu ei, Doamne! O, din corcitură nu poți scoate om adevărat, Doamne, iar Tu ai tăiat via, și ea a dat din nou din butucul ei, și ai început din nou, și Ți-ai împlinit cuvântul cel pe care l-ai grăit în vremea trupului meu când strigai și zadarnic strigai după oi, că de două mii de ani s-au tot corcit oile și nu mai sunt oi, Doamne. Dar Tu, Cel ce poți totul, Ți-ai făcut mielusei, că ești Cel ce naște, și n-ai făcut așa până ce n-ai grăit mai întâi. Ai grăit din pieptul meu vreme multă, iar gura mea era cuvântul Tău, și el a rămas pe pământ ca să-l îplinești azi.

Dă să mă prindă jalea după poporul cel din vremea mea. Am dat roată peste tot pe unde ai umblat cu mine pe pământ și m-am uitat la cei cu care ai grăit Tu în vremea mea, că de toate au. Numai pe Tine nu Te mai au, Doamne, numai pe Tine și pe mine nu ne mai au, și tot rodul lor e la pământ, de nu mai au nimic a strânge pentru ziua când Tu ai să vii să le ceri rodul cuvântului Tău de peste ei pe când umblai pe lângă ei ca să-i crești, și ca să-i ai apoi.

Și acum mă întorc în Tine. Și acum mă dau celor ce sunt acum poporul Tău și le spun așa: dacă Domnul n-ar fi păstrat o rămășiță, o rămășiță aleasă prin har dintre cei din urmă a celor dintâi, cum Și-ar fi putut El face Ierusalim nou pentru venirea Sa de azi, o, copii ai Sionului, care aveți pe masă pe Miel în toată slava Sa, Trup și cuvânt pe masă? Mă apropii de voi și cuvintez, căci sunt trâmbiță, fiindcă la Domnul toate sunt din cuvânt. O, duhul mângâierii, Duhul Domnului, Cel de la sfârșit de timp, a avut putere peste voi și v-a adunat și v-a făcut Ierusalim nou, în mijlocul căruia stă Domnul cuvânt care curge din Sion, așa cum este scris în prooroci, o, copii ai Domnului! Vă dau povață proaspătă: împliniți toate cuvintele Lui, căci calea Lui de la cer la pământ e grea de tot. E scump un cuvânt al Domnului, e scump de tot, și trudește Domnul în cer și pe pământ pentru ca să vă dea cuvânt și ca să vă țină sub Duhul Sfânt

Mângâietorul. Dacă ați vedea și ați înțelege durerea și truda cu care coboară Domnul la voi, v-ar prinde dragostea și plânsul ei cel de nemângâiat, dar voi sunteți mici, și El vă poartă ca să nu vă temeți sub greul lucrului Său pentru voi. Voi însă, ca niște fii cuminți și miloși, împliniți toate cuvintele Lui, că sunt scumpe de tot, și eu vă spun ceea ce știu, fiilor scumpi, că sunteți scumpi pentru cuvântul care coboară peste voi ca să vă țină în el. Pe vremea trupului meu poporul de atunci vedea trâmbița și credea, dar nu împlinea calea Domnului spre el, și era grea de tot în trupul meu coborârea Sa. Voi însă sunteți cei fericiți care credeți, fiindcă Domnul S-a coborât acum cu tronul Său, Trup și cuvânt, și acestea dau puterea credinței, și viață dau acestea, căci atunci când Domnul este viața omului, atunci și credința poate pe de-a-ntregul în om, iar Domnul Își face casă cu omul și cinează cu el Trup și cuvânt. Amin.

Vă îmbracă Domnul, acum, în duh sărbătoresc și vă așează să-I fiți cerul Său pe pământ, și cu voi să coboare spre mulțimi. Vine sărbătoarea de Duh Sfânt și vin mulțimi la izvorul Domnului, fiilor. Această sărbătoare o pregătește El cu mult cuvânt, iar voi să fiți fapta cuvântului Lui, că de la tot omul El are numai dureri, fiilor. O, cum să facem noi și cu voi, cum să facem să poată și omul care vine la izvor, să poată și el să se facă viață a lui Hristos pe pământ? Viața lui Hristos, fiilor, se face izvor de cuvânt din cel ce o trăiește pe ea. Iată ce taină vă spun eu vouă: numai cei ce trăiesc viața lui Hristos, numai aceia știu să grăiască pe placul Lui și pe potriva Lui și spre folosul Lui, fiilor. Dacă cei ce trăiesc viața lui Iisus Hristos nu se fac izvor în jurul lor cu El, atunci aceia sunt pomi fără rod, și nu-I place Domnului pomul fără rod. Pomul care rodește se dăruiește, iar pomul care nu rodește, cu ce să se dăruiască? Acela nu e bun nici de umbră, că nu umbra trebuiește, ci soarele trebuiește, fiilor.

O, copii ai Noului Sion, face Domnul din voi pomi cu rod, iar voi să rodiți și să dăruiti din roadele voastre. Îmbucăturiți-vă unii pe alții și bucurați-vă de rod. Mâncați cu gurița plină, așa cum mâncați fructele cele noi și coapte din pomii cei roditori care se dăruiesc vouă. Lucrați lucrul care rămâne și care nu se va lua de la voi și faceți lumea să-L vadă pe Dumnezeu în voi, fiilor. V-a spus Domnul, voi să nu vă mulțumiți cum lucrați cuvântul Lui și dragostea Lui dintre voi, și v-a spus de cei ce s-au mulțumit așa cum sunt ei lângă lucrul Domnului că aceia nu s-au născut ca să fie noi, și v-a spus Domnul că mulți au crezut, dar nu s-au născut, fiilor. Iată ce taină vă spun eu vouă: cel ce se naște crește; crește, fiilor, și se face cât Hristos. Acesta este semnul celor ce se nasc, celor ce cred și se nasc, că iată, mulți au crezut, dar nu s-au născut, copii ai Sionului.

Adunați-vă puterile cele de sus și cele de jos și arătați pe Domnul în voi și dintre voi, și fiți El, fiilor, că dorul acesta al Lui e dor mare, și vă plânge Domnul de dor și suflă mereu peste voi cu cuvântul ca să vă facă asemenea Lui și să vadă aceasta lumea, fiilor, și să poată și ea, și să mărturisească apoi că vede, așa cum a mărturisit orbul care L-a văzut pe Domnul după ce a fost vindecat de El. Nu poate orbul să vadă decât dacă îi vindecă cineva vederea, și apoi, credința. Voi să nu uitați că mulți au văzut, dar n-au crezut, și, iarăși, să nu uitați că mulți au crezut, dar nu s-au născut, și știind acestea căutați să semănați cu Domnul în vremea venirii Lui la voi, că voi sunteți chiar vremea aceasta, vremea venirii Lui. V-ați făcut vremea Lui, fiilor, și așa să fiți, și așa să se vadă și de sus și de jos, și să vină lumea să ia apă de la voi, și să vină lumea să ia vedere și credință și naștere, fiilor, iar cel ce se naște crește. Acesta este semnul: crește cel ce se naște, căci Domnul îl crește pe el. Amin.

Fiți copii ca să puteți crește, fiilor, și creșteți rămânând copii, căci fiul copil este cel mai frumos dar pe care îl poate face omul lui Dumnezeu, fiilor copii. Fiți copii, și așa să creșteți mari, căci omul copil este taina cerului pe pământ, și toți aceștia laolaltă înseamnă Ierusalimul nou, omul cel nou pe care Domnul îl ia și îl sădește în grădinile Sale ca să răsară din el pe pământ viața veacului ce va să fie, omul-copil. Amin, amin, amin.

O, Doamne, mi-a cântat trâmbița pentru sărbătoarea Ta. I-am împodobit pe ei cu taina veacului cel nou. Omul-copil este taina aceasta și viața veacului ce va să fie, așa cum spune

despre ea în Scripturile cele pentru sfârșit de timp, Doamne. Le-am spus lor ca Tu să fii ei, și că Tu le plângi de dor ca să fie ei asemenea Ție din zori și până-n zori. Iar eu mă rog pentru ei: dă-le de lucru, Doamne, ca să crească dacă s-au născut. Dă-le lor Duhul Care este Unul întru toți. Dă-le, Doamne, gândul Tău din zori și până-n zori, că mi-e milă de jalea sfinților care tânjesc după venirea Ta cu ziua cea din urmă care va fi cea dintâi, Doamne. Învață-i să fie mireasă văzută de toate noroadele de pe pământ. Învață-i să-și poarte găteala cea de la Tine. Învață-i să lucreze lucrarea care nu se va lua de la ei, că eu așa i-am povățuit pe ei, Doamne. Amin, amin, amin.

– Așa e cerul de bun pentru cei ce se nasc și cred, și apoi cresc, Verginico. Eu mereu, mereu Mă torn peste ei ca să-i țin în duhul nașterii de sus și să fac din ei mândria veacurilor toate, și coroană a timpurilor, Verginico. O, ce dulce ți-a cântat trâmbița! O, ce dulce i-ai dezmiardat pe ei ca să se facă ei asemenea Mie în toată clipa, ca Eu să Mă arăt cu ei peste pământ, Verginico, fiindcă aceasta a fost alegerea lor. Ți-am dat mângâiere în ziua ta de serbare cu cerul. Ți-am dat pe poporul Meu de azi să-l gătești de sărbătoarea Mirelui și a miresei. Tu M-ai ajutat și L-ai bucurat cu multul pe Tatăl, că Mă vede mereu plâns Tatăl și Se alină mult pentru mângâierea Mea când ea vine din cer, și mai ales de pe pământ. Îi este tare milă lui Tatăl de Mine. Mă vede cât trudesce și cu cât greu Îmi întocmesc coborârea și cât de micuți sunt cei ce-Mi străjuiesc în cale când vin cuvânt pe pământ la ei. Iar tu M-ai mângâiat mângâindu-i pe ei ca să crească dragostea lor și puterea lor cea pentru Mine. Le trebuie putere, Verginico. Cei de la începutul lucrării Mele cu tine nu aveau lucrul Meu de lucrat peste pământ, căci cel ce crede și nu se naște, nu crește cel care face așa, cel care nu se naște pentru viața Mea în el. Dar lor le trebuie putere, că Îmi trebuie Mie aceasta ce le trebuie lor, Verginico, trâmbița Mea cea de la venirea Mea, ca apoi Eu să vin. Amin.

Și Eu așa am făcut, o, poporul Meu! Trâmbița cea de dinaintea Mea a sunat, și Eu am venit și vin, și te am cale a venirii Mele la om, și a omului la Mine, și aceasta tu să nu uiți, că nu e de uitat venirea Mea care vine mereu la tine ca să fie ea pe pământ și s-o audă morții, și cei vii, și să se așeze de înviere și de întâmpinare, că Eu puțin, puțin mai zăbovesc și vin cu ziua Mea cea din urmă, și apoi ea va rămâne cu toată taina Mea și a ei și a ta, poporul Meu Ierusalim. Hai, fiule, fii gata desăvârșit pentru sărbătoarea de Duh Sfânt și nu uita să stai ciorchine și să stai gătit frumos, cu toate harurile Mele, că vreau să te iau și să te așez pe ochii celor ce nu văd, și ei să vadă apoi; și vreau să te așez în ochii celor care zic că văd, ca să vadă ei slava Mea și a ta și nu pe a lor, că a lor nu este, fiindcă cel ce crede și nu se naște, acela este orb, cu toată slava lui cea fără de vedere. Slava omului nu-L vede pe Dumnezeu, ci numai pe cel ce o are pe ea, dar slava Domnului de peste om Îl vede pe Dumnezeu prin ochii omului care vede. Amin.

Hai, poporul Meu, odihnește-te întru Mine, Ierusalime, și hai să Mă odihnesc întru tine, poporul Meu iubit. Așezați-vă în pregătirea slavei sărbătorii, fiilor. Dați timpul vostru deoparte și luați-l pe al Meu, ca să aveți timp pentru zilele slavei Mele cu voi. Ascultați de Mine prin cei ce veghează pentru Mine peste voi și dați-Mi inimile voastre, ca să pot Eu prin ele tot ce am de putut peste cei ce vor veni să Mă ia de la izvor, și să le fie spre viață izvorul. Mai e puțin timp, iar voi trebuie să fiți gata cu toată slava sărbătorii Mele cu voi. Luați din cer puteri, că sunteți mici, și lucrul Meu cu voi e mare de tot, fiilor. Luați vederea Mea, ca să vedeți cu ea cât de mare este lucrul Meu cel prin voi peste pământ, și fiți pe măsura voii Mele în voi, și fiți. Amin.

Adunați-vă întru Mine și stați așa, și auziți-Mă bine, și auziți-vă unii pe alții, și de la Mine până la voi auziți-vă și auziți-Mă, că e de pregătit sărbătoare mare, și se va duce ea cu vestea ei și cu vederea ei până peste mări și țări, pentru slava Mea, fiilor.

Acum, pace vouă, mereu, mereu! Pacea Mea, din care Eu să pot lua cu multul, și atunci Eu sunt cu multul în voi, și tot așa vom și putea și vom face, fiilor. Eu iar vă spun: vă voi da tot ce aveți nevoie pentru lucrul Meu cu voi și pentru lucrul vostru cu Mine. Vă voi da. Nu vă temeți

voi, cei ce aveți pe Dumnezeu. Eu veghez cu mare veghe pentru lucrul Meu peste pământ, iar voi umiliți-vă și nu uitați să fiți copii, căci omul-copil Îmi este Mie fiu iubit. Amin.

Nu uitați, nu uitați să fiți semnul Meu în mijlocul sărbătorii Mele cu voi în grădina întâlnirii Mele cu omul. Vă învăț și din cer, și de pe pământ, că Eu asta vreau să fiți: semnul Fiului Omului. Aceasta vreau să fii tu, Ierusalime, poporul Meu, că Eu fac din grădinile Mele cu tine cerul pe pământ și legile lui cele sfinte. Vă voi învăța mereu să fiți cerul Meu pe pământ, și așa să vă arătați, și așa veți face bine la toți cei ce vor bea din izvorul Meu de la voi.

Pace ție, Ierusalime! Timp dulce și cald și mângâiere din cer și de pe pământ să fie la sărbătoare, iar Eu voi fi Cel blând, Cel viu, Cel drept și Cel ce naște fii pentru Tatăl. Amin, amin, amin.

27-05/09-06-2002